

Núm. de Protocol: AD-019-1/95

S E N T E N C I A NUM. 96-06

PARTS:

Apel.lant: Banca R.

Representant: Sra. E.C.C.

Advocat: Sr. J.S.A.

Apel.lada: Hble. Comú de Sant Julià

Representant: Sra. C.R.S.

Advocada: Sra. A.P.F.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet

M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 19 de gener de 1996.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número AD-019-1/95.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat M.I. Sr. **Lluís Saura Lluvià**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Batllia d'Andorra, en la sentència núm. 95-71, de 19 de juliol de 1995, va desestimar la demanda interposada per la representació processal de Banca R., S.A, i va declarar ajustada al dret la liquidació, de 8.659.934 pessetes, pel canvi del nom comercial de Banca R. al de Banca R. S.A., practicada per l'Hble. Comú de Sant Julià de Lòria mitjançant la resolució núm. 102/94, de 22 d'abril de 1994.

2.- Contra aquesta sentència es va interposar recurs d'apel.lació per l'entitat bancària, que va tenir entrada a la Sala Administrativa del Tribunal Superior el 10 d'octubre de 1995, demanant la revocació de la sentència i l'anul.lació de la liquidació recorreguda, al.llegant que la disposició comunal aplicada en la liquidació és contrària al principi de legalitat.

3.- Admès l'escrit d'apel.lació i feta la designació del magistrat ponent, se'n va donar trasllat a l'Hble. Comú de Sant Julià de Lòria, que el va contestar mitjançant un escrit presentat en aquesta Sala el 24 d'octubre de 1995, en el qual es demanava la confirmació de la sentència de la Batllia.

4.- El dia 19 de desembre de 1995 va tenir lloc la vista oral, en la qual cada part va fer les manifestacions més adients per a la defensa de llurs interessos, i posteriorment van quedar les actuacions vistes per a deliberar i decidir.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Com a conseqüència del canvi del nom comercial "Banca R." per de la persona jurídica "Banca R. S.A.", l'Hble Comú de Sant Julià de Lòria va emetre, mitjançant

la resolució núm. 102/94, de 22 d'abril, una liquidació, de 8.659.934 pessetes, en aplicació de l'article 30 del Reglament Fiscal per a 1994 (BOPA núm. 16, de 2 de març de 1994).

L'article esmentat, al referir-se als drets d'obertura i exercici, diu que "Per a comerços, indústries, despatxos, oficines de professions liberals i activitats independents, el permís és d'un import igual al corresponent a una anyada de tributs o repartiment", i afegeix que "Tots els traspassos (canvide nom del titular) es consideren com una nova obertura".

Mentre que la sentència de la Batllia declara ajustada al dret la liquidació per tal com el precepte es refereix a "tots" els traspassos, la part agent considera que la liquidació és contrària al principi de legalitat tributària en la mesura que l'article que el Comú aplica no inclou els drets per canvi de titularitat, i compte tingut que en matèria tributària no són possibles interpretacions analògiques o extensives com la que permet la Disposició final Primera del Reglament, que diu que "A tota tributació no prevista en el Reglament fiscal s'aplicà la tarifa que, per analogia, correspongui a criteri del Comú".

Tercer.- En aquesta segona instància caldrà veure si l'article 30 del Reglament Fiscal permet la confirmació de la sentència o, pel contrari, exigeix revocar-la.

Convé remarcar que la Disposició final Primera més amunt transcrita no pot completar, per via d'integració analògica, el contingut de l'article 30, perquè això seria contrari al principi de seguretat jurídica (article 3.2 de la Constitució) i també perquè l'aplicació analògica del dret pressuposa l'existència d'un buit legal que, com veurem, no existeix en el cas present.

Per això, l'anàlisi de legalitat que és objecte d'aquest recurs no ha de tenir en compte la Disposició final del Reglament Fiscal sinó que ha de circumscriure's exclusivament a l'article 30.

Quart.- Es cert que quan l'article 30 determina l'import dels drets que cal pagar al Comú pel canvi de nom del titular, es refereix només a "comerços, indústries, despatxos, oficines de professions liberals i activitats independents", sense referir-se expressament, per tant, als establiments bancaris.

Però els termes de generalitat en que està redactat el precepte impedeixen excloure de la seva aplicació els establiments bancaris, ja que en ells s'hi desenvolupa una activitat comercial en sentit ampli, d'intermedi en el mercat financer, i són, d'altra banda, despatxos oberts al públic en els qual s'hi presten els serveis propis de l'activitat bancària, per la qual cosa no existeix cap raó per excloure'ls de l'aplicació de l'article esmentat.

Cinquè.- Però si els termes del Reglament Fiscal del Comú de Sant Julià no fossin prou indicatius de la subjecció dels establiments bancaris al pagament que estableix cal recordar que aquell és expressió de la potestat normativa que la Constitució reconeix als Comuns (articles 79.1 i 80.2) i que ha estat desenvolupada per la Llei Qualificada de delimitació de competències dels Comuns, de 4 de novembre de 1993. L'article 9.4 d'aquesta Llei estableix la possibilitat dels comuns d'ordenar el tribut de radicació per l'establiment, entre d'altres, de determinades "oficines, despatxos i administracions", entre les quals cita expressament els "establiments bancaris".

El Reglament comunal de 1994, posterior, per tant a aquesta Llei Qualificada, ha de ser interpretat, en el seu abast subjectiu, d'acord amb el que estableix la Llei en el marc de la qual ha estat dictat, que com s'ha vist, acaba d'eliminar qualsevol dubte que sobre la subjecció dels establiments bancaris al pagament del dret per canvi de titularitat pogués existir, la qual cosa comporta la desestimació del recurs d'apel·lació i la confirmació de la sentència.

Sisè.- No s'aprecien circumstàncies que determinin una especial condemna al pagament de les costes d'aquesta segona instància.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de Banca R. S.A. contra la sentència núm. 95-71, de 19 de juliol de 1995, dictada per la

Batl·lia, que es confirma íntegrament. No fem imposició de costes en aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré